

Vero-osasto

Yhteenveto lausunnoista – Luonnos hallituksen esitykseksi merituulivoiman kiinteistö- ja tuloverotusta koskevaksi lainsäädännöksi

Lausuntokierroksella 24.6.–19.8.2025 ollut esitysluonnos sisälsi kiinteistöverolakia koskevan lakiehdotuksen kiinteistöveron suorittamisesta valtiolle ja kunnille Suomen talousvyöhykkeellä olevista rakennuksista ja rakennelmista, Suomen talousvyöhykkeellä sovellettavista kiinteistöveroprosenteista, valtion ja kuntien jako-osuuksista Suomen talousvyöhykkeen kiinteistöverosta sekä kuntien jako-osuuden tilittämisestä jako-osuuteen oikeutetuille kunnille. Esitysluonnos sisälsi varojen arvostamista verotuksessa annettua lakia koskevan lakiehdotuksen rakennelmien ja merituulivoimaloiden jälleenhankinta-arvon laskemisesta sekä tuloverolakia koskevan lakiehdotuksen Suomen alueellisesta määritelmästä.

Esitysluonnoksesta annettiin valtiovarainministeriölle yhteensä 35 lausuntoa. Lausunnon esitysluonnoksesta antoivat: työ- ja elinkeinoministeriö, ulkoministeriö, ympäristöministeriö, Ahvenanmaan maakuntahallitus, Digi- ja väestötietovirasto, Maanmittauslaitos, Metsähallitus, Valtion taloudellinen tutkimuskeskus, Verohallinto, Suomen Kuntaliitto ry, Espoon kaupunki, Korsnäsön kunta, Kristiinankaupungin kaupunki, Luodon kunta, Maalahden kunta, Mustasaaren kunta, Närpiön kaupunki, Pietarsaaren kaupunki, Porin kaupunki, Uudenkaarlepyyn kaupunki, Pohjanmaan liitto, Pohjois-Pohjanmaan liitto, Satakuntaliitto, Elinkeinoelämän keskusliitto ry, Energiategollisuus ry, Keskuskauppakamari ry, Suomen luonnonsuojeluliitto ry, Suomen uusiutuvat ry, Sähköteknisen Kaupan Liitto ry, Fingrid Oyj, OX2 Finland Oy, Skyborn Renewables Offshore Finland Oy, Tahkoluoto Offshore Oy, tutkija Janne Myllymäki ja Senior Fellow Timo Viherkenttä.

1. Tiivistelmä lausuntopalautteesta

Kiinteistöverotusta Suomen talousvyöhykkeellä pidettiin valtaosassa annetuista lausunnoista yleisesti ottaen perusteltuna ja kannatettavana. Perusteltuna pidettiin verotuksen yhdenmukaistamista ja selkiyttämistä varsinkin ennen merituulivoima-alueiden kilpailuttamista ja rakentamista. Osassa annetuista lausunnoista kiinnitettiin huomiota Suomen talousvyöhykkeen merituulivoiman keskimääräisesti aluevesiä korkeampiin rakennuskustannuksiin ja verorasitukseen.

Ehdotettuja kiinteistöveroprosentteja Suomen talousvyöhykkeellä pidettiin useassa lausunnossa perusteltuina. Muutamassa lausunnossa esitettiin vaihtoehtoisia veroprosenttien määräytymistapoja, samoin kuin säädösteknisiä huomioita.

Ehdotusta Suomen talousvyöhykkeen kiinteistöveron saajiksi pidettiin useassa lausunnossa perusteltuna, mutta osassa annetuista lausunnoista sääntelyä pidettiin monimutkaisena. Ehdotettua jakosuhdetta valtion ja kuntien välillä pidettiin osassa annetuista lausunnoista perusteltuna, mutta muutamassa lausunnossa esitettiin veronsaajaksi myös valtiota ainoaksi veronsaajaksi taikka kaikkia Manner-Suomen kuntia asukasmäärän mukaisesti joko tasaisesti tai ottamalla rannikkokuntien asukasmäärä huomioon kertoimella. Muutamassa lausunnossa esitettiin jako-osuussääntelyn siirtämistä verontilityslakiin.

Useassa lausunnossa pidettiin perusteltuna kuntien jako-osuuden kohdentamista lähellä oleville rannikkokunnille ehdotetulla tavalla, mutta muutamassa lausunnossa kiinnitettiin huomiota esimerkiksi veronsaajakuntien rajautuneisuuteen, kuntien väliseen taloudelliseen eriarvoistumiskehitykseen, vaikeuteen arvioida kuntataloudellisia vaikutuksia, ja tarpeeseen seurata uudistuksen kokonaisvaikutuksia. Myös kantaverkon liittymispisteen käsitteen epäselvyyteen kiinnitettiin huomiota tai kritisoiitiin kyseistä perustetta, minkä lisäksi esitettiin veronsaajaksi myös liittymisjohdon sijaintikuntia.

Eräissä kriittisissä lausunnoissa edellytettiin ottamaan selkeämmin huomioon kuntakohtaisesti kunnan erityinen merkitys talousvyöhykkeen hankkeiden toteuttamisessa. Muutamassa lausunnossa asukasmäärän rajoittamista pidettiin perusteltuna, mutta rajoittamista 25 000 asukkaaseen pidettiin liian voimakkaana. Yhdessä annetuista lausunnoista esitettiin 25 000 asukkaan ylittävän määrän huomioon ottamista puolella.

Ehdotusta merituulivoimalan jälleenhankinta-arvon keventämiseksi 75 prosentista 35 prosenttiin rakennuskustannuksista pidettiin useassa lausunnossa perusteltuna ja selkeänä parannuksena. Osassa annetuista lausunnoista kiinnitettiin yleisellä tasolla huomiota tarpeeseen arvostamisen kohtuullisesta tasosta huomioiden riittävästi näkökohdat merituulivoiman paikallisesta hyväksyttävyydestä ja kannustavuudesta rakentamiseen. Osassa annetuista lausunnoista esitettiin rakennuskustannuksia huomioon otettavaksi esimerkiksi 25 tai 30 prosentilla merituulivoiman rakennuskustannusten nousun, teknisen kehityksen ja rakentamisen syvyysvaatimusten muuttumisen vuoksi.

Muutamassa lausunnossa nostettiin esiin, että ehdotus muodostaa poikkeuksen kiinteistöverotuksen arvostamisperiaatteista, koska olennaisena osana arvostamiseen kuuluu rakennusten ja rakennelmien yksilöllisten erojen huomioon ottaminen. Yhdessä lausunnossa katsottiin, ettei ehdotuksella voida varmistua siitä, että se kannustaisi merituulivoiman rakentamiseen, ja että merensyvyydestä aiheutuvan kustannusrasituksen ei tulisi vaikuttaa jälleenhankinta-arvoissa. Eräissä lausunnoissa katsottiin, että verotuksen keventäminen voisi olla perustellumpaa toteuttaa merituulivoimaloihin sovellettavan alemman veroprosentin avulla. Osassa annetuista lausunnoista kiinnitettiin huomiota arvostamista koskevan säännöksen sanamuotoon ja vaikutusarvioiden puutteellisuuteen.

Osassa annetuista lausunnoista rajausta voimaloihin, joiden rakentaminen on aloitettu 2025 tai sen jälkeen, ei pidetty perusteltuna, kun taas muutamassa lausunnossa taustaoletuksena lienee ollut, että ehdotus koskisi esitysluonnoksesta poiketen myös olemassa olevia merituulivoimaloita. Osassa annetuista lausunnoista arvostamistason uudelleentarkastelua tulevaisuudessa pidettiin perusteltuna. Osassa annetuista lausunnoista katsottiin, että keventämisen tulisi olla pysyvä sekä kiinnitettiin huomiota uudelleentarkastelun epämääräisyyteen ja ongelmiin.

Ehdotusta Suomen alueellisesta määritelmästä tuloverolaissa pidettiin perusteltuna. Muutamassa lausunnossa esitettiin harkittavaksi säännöksen ja otsikon sanamuodon muuttamista.

Muita huomiota yleisellä tasolla olivat huomiot esimerkiksi eräässä lausunnossa merituulivoimahankkeiden mahdollisesta sijoittelusta Suomen talousvyöhykkeellä Ahvenanmaan pohjoispuolella ja niiden vaikutuksista Ahvenanmaalle sekä neuvottelun esittäminen Ahvenanmaalle kuuluvasta talousvyöhykkeen osasta. Useassa lausunnossa nostettiin myös esille valtionosuusjärjestelmän uudistus esittäen, että voimalaitosten kiinteistöveron ei tulisi kuulua verotulojen tasauksen piiriin. Useassa lausunnossa korostettiin, että aluevesien kiinteistöveron tulee jatkossakin kuulua merituulivoimaloiden sijaintikunnalle nykyiseen tapaan.

2. Lausuntopalaute

2.1. Yleiset näkökohdat kiinteistöverotuksesta Suomen talousvyöhykkeellä

Elinkeinoelämän keskusliitto ry toteaa, että esitys laajentaa kiinteistöveron soveltamisalaa Suomen talousvyöhykkeelle. Talousvyöhykkeen hyödyntäminen ja luvitus on valtion vastuulla, joten verotulojen kohdistaminen tältä osin osittain valtiolle on ymmärrettävä ratkaisu, vaikka kiinteistöveron tuotto kuuluu veron luonnehuomioiden paikallistasolle.

Energiateollisuus ry pitää ymmärrettävänä, että kiinteistöveropohjaa laajennetaan merituulivoiman osalta myös Suomen talousvyöhykkeelle, jolloin merituulivoimaa kohdellaan yhdenmukaisesti aluevesillä ja talousvyöhykkeellä. Samalla on hyvä huomioida, että talousvyöhykkeellä merituulivoiman rakennuskustannukset voivat olla aluevesiä korkeampia, jolloin myös verorasitus talousvyöhykkeen hankkeissa on aluevesiä korkeampi. Merituulivoiman verotuksen sääntely on tärkeää saada voimaan mahdollisimman ripeästi, jotta toimintaympäristö on ennakoitava ja selkeä pian käynnistyviä kilpailutuksia varten.

Espoon kaupunki katsoo, että verotuksen laajentaminen Suomen talousvyöhykkeelle sijaitseviin merituulivoimaloihin on perusteltua.

Fingrid Oyj pitää positiivisena, että merituulivoimalle luodaan toimiva lainsäädäntö, joka mahdollistaa merituulivoiman kehittämisen ja verkkoon liittämisen niin aluevesi- kuin talousvyöhykkeellä. Tämä kiinteistöveron muutos on osa toimivan lainsäädäntökehikon luomista.

Keskuskauppakamari ry pitää kiinteistöveropohjan laajentamista Suomen talousvyöhykkeelle ymmärrettävänä tasapuolisten kilpailuedellytysten kannalta. On kuitenkin välttämätöntä, että samalla merituulivoimaloiden kiinteistöverorasitusta kohtuullistetaan esitysluonnoksen tavoitteiden mukaisesti.

Korsnäsön kunta pitää tervetulleena selvennyksiä kiinteistöverotukseen Suomen talousvyöhykkeellä. Kunta pitää positiivisena myös kiinteistöveron jakamista lähialueen kunnille. Merituulivoimapuiston vaikutukset lähialueen kunnille voivat olla moninaiset vaikuttaen esimerkiksi aluevesillä toteutettavien hankkeiden kannattavuuteen ja rajoittaen elinkeinotoiminnan harjoittamista kunnissa putkista ja kaapeleista johtuen.

Kristiinankaupungin kaupunki pitää kannatettavana ehdotusta kiinteistöveropohjan ulottamiseksi Suomen talousvyöhykkeelle. Kaupunki yhtyy arvioon kunnista veronsaajina.

Luodon kunta pitää kannatettavana ehdotusta kiinteistöveropohjan ulottamiseksi Suomen talousvyöhykkeelle. Kunta yhtyy arvioon kunnista veronsaajina. Suomen talousvyöhykkeelle suunnitelluilla laajamittaisilla merituulivoimahankkeilla on todennäköisesti rannikkoalueelle ulottuvia vaikutuksia, jotka voivat aiheuttaa alueellista haittaa erilaisille meritoiminnoille, ympäristölle ja luonnolle. Kiinteistövero on säännöllinen tulonlähde ja julkisten palvelujen rahoituslähde ja vahvistaa paikallista hyväksyttävyyttä, kompensoi mahdollisia kielteisiä vaikutuksia ja mahdollistaa investoinnit paikalliseen kestäväan kehitykseen.

Maalahden kunta pitää kiinteistöveropohjan laajentamista Suomen talousvyöhykkeelle perusteltuna. Kunta pitää tervetulleena, että osa kiinteistöverosta menee lähialueen kunnille. Merituulivoiman kiinteistöveron on yleisesti katsottu olevan tärkeä kannustin paikallisen hyväksyttävyyden vahvistamiseksi merituulivoiman rakentamiselle kunnissa.

Maanmittauslaitos katsoo, että tarve lainsäädännölle on perusteltu ja pitää ehdotusta kannatettavana. Yleisellä vesialueella rannikkokuntien rajat on määrätty kiinteistötoimituksissa muutama kymmenen vuotta sitten.

Metsähallitus pitää kannatettavana verotuksen ulottamista talousvyöhykkeelle. On erittäin tärkeää, että talousvyöhykkeen ja aluevesien hankkeita kohdellaan tasapuolisesti muun ohella verotuksen osalta.

Mustasaaren kunta katsoo, että merituulivoiman kiinteistöveron tulee olla linjassa maatuulivoiman kanssa, jotta ne olisivat tasapuolisessa ja oikeudenmukaisessa suhteessa toisiinsa verotuksessa. Suuret merituulivoimahankkeet Suomen talousvyöhykkeellä voivat vaikuttaa rannikkoalueisiin myös kunnissa, jotka eivät

ole välittömässä läheisyydessä, sekä johtaa lyhyen ja pitkän aikavälin haittoihin rannikkokunnissa, joissa on paljon rantatontteja ja vapaa-ajan asutusta. Tämän vuoksi myös muilla kuin merituulivoimapuistojen välittömässä läheisyydessä olevilla rannikkokunnilla tulee olla osuus kiinteistöveroon.

Närpiön kaupunki katsoo, että niin tasapuolisen kohtelun kuin taloudellisen ja hyväksyttävyyden kannalta on toivottavaa ulottaa kiinteistöveropohja koskemaan myös Suomen talousvyöhykettä.

OX2 Finland Oy pitää kiinteistö- ja tuloverotuksen ulottamista talousvyöhykkeelle ymmärrettävänä, vaikka se kasvattaa merituulivoiman rakentamis- ja käyttövaiheen kustannuksia. Tärkeää on selvittää merituulivoiman verokohtelua ennen alueiden kilpailuttamista vuoden 2026 alussa. Talousvyöhykkeellä kiinteistövero suhteessa sähköntuotantoon jää merkittävästi korkeammaksi verrattuna maatuu- livoimaan, mikä on ristiriidassa lakiesityksen tavoitteen kanssa.

Pietarsaaren kaupunki pitää ehdotusta yleisesti kannatettavana. Lausunnossa yhdytään arvioon kunnista veronsaajina. Suomen talousvyöhykkeelle suunnitelluilla laajamittaisilla merituulivoimahankkeilla on todennäköisesti rannikkoalueelle ulottuvia vaikutuksia, jotka voivat aiheuttaa alueellista haittaa erilaisille meritoiminnoille, ympäristölle ja luonnolle. Kiinteistövero on säännöllinen tulonlähde ja julkisten palvelujen rahoituslähde ja vahvistaa paikallista hyväksyttävyyttä, kompensoi mahdollisia kielteisiä vaikutuksia ja mahdollistaa investoinnit paikalliseen kestävään kehitykseen. Kiinteistöveron ulottaminen talousvyöhykkeelle edistää myös maa- ja merituulivoiman tasa-arvoisempaa ja oikeudenmukaisempaa asemaa aluevesillä ja talousvyöhykkeellä.

Pohjanmaan liitto pitää ehdotusta yleisesti kannatettavana. Suomen talousvyöhykkeelle suunnitelluilla laajamittaisilla merituulivoimahankkeilla on todennäköisesti rannikkoalueelle ulottuvia vaikutuksia, jotka voivat aiheuttaa alueellista haittaa erilaisille meritoiminnoille, ympäristölle ja luonnolle. Kiinteistövero on säännöllinen tulonlähde ja julkisten palvelujen rahoituslähde ja vahvistaa paikallista hyväksyttävyyttä, kompensoi mahdollisia kielteisiä vaikutuksia ja mahdollistaa investoinnit paikalliseen kestävään kehitykseen. Kiinteistöveron ulottaminen talousvyöhykkeelle edistää myös maa- ja merituulivoiman tasa-arvoisempaa ja oikeudenmukaisempaa asemaa aluevesillä ja talousvyöhykkeellä. Lausunnossa yhdytään arvioon kunnista veronsaajina.

Pohjois-Pohjanmaan liitto pitää kannatettavana kiinteistöverotusta koskevan sääntelyn selkeyttämistä talousvyöhykkeellä. Suomen verotusvallan ulottaminen talousvyöhykkeelle on perusteltua niin veropohjan laajentamisen kuin investointien neutraalin verokohtelun kannalta. Kiinteistöveron ulottaminen talousvyöhykkeelle edistää myös maa- ja merituulivoiman tasa-arvoisempaa ja oikeudenmukaisempaa asemaa aluevesillä ja talousvyöhykkeellä.

Porin kaupunki katsoo, että Suomen verotusvallan ulottaminen talousvyöhykkeelle on perusteltua.

Satakuntaliitto katsoo, että merituulivoimainvestointien kiinnostus on niin globaalisti, kuten myös Suomen ja Ruotsin rannikolla kasvussa. Lainsäädännön tulee huomioida pääpiirteiltään samanlaisista käytänteistä maa- ja merituulivoimaan investoitaessa, sekä sovittaa verotusta yhteneväksi.

Senior Fellow Timo Viherkenttä katsoo, että talousvyöhykettä koskeva verosäädösten täydentäminen on ilmeisen tarpeellista ja luonnoksen sisällölliset tavoitteet ovat näiltä osin yleisesti ottaen perustellut. Talousvyöhykkeelle sijoittuvien voimaloiden saattaminen kiinteistöveron piiriin merkitsee erikoista ja uudentyyppistä pahkaa kiinteistöverojärjestelmässä, mutta neutraalisuussyistä ei ole perusteltua jättää kuntajaon ulkopuolella sijaitsevia voimaloita kiinteistöverosta vapaiksi. Valtion ilmaantuminen kiinteistöveron saajaksi on kokonaan uusi piirre järjestelmässä. Tämä on kuitenkin loogista talousvyöhykkeen tapauksessa.

Skyborn Renewables Offshore Finland Oy pitää perusteltuna verotuksen yhteydenmukaistamista Suomen aluevesillä ja Suomen talousvyöhykkeellä, mutta esittää huolia verotuksen vaikutuksista hankkeiden toteutumismahdollisuuksiin kauempana rannikolta ja syvemmillä vesialueilla.

Suomen Kuntaliitto ry pitää tarpeellisena kiinteistöverolainsäädännön ja kiinteistöverotuksen ulottamista talousvyöhykkeellä sijaitseviin rakennuksiin ja rakennelmiin ja eritoten merituulivoimaloihin niin fiskaalisesti kuin investointien neutraalin verokohtelun kannalta. Suomen lainkäyttövallan piiriin ei saa muodostua verovapauden aluetta vääristään yritysten investointipäätöksiä.

Suomen luonnonsuojeluliitto ry katsoo, että esitys on kannatettava, koska se laajentaa veropohjaa talousvyöhykkeelle ja edistää hankkeiden tasa-arvoisempaa kohtelua.

Suomen uusiutuvat ry katsoo, että kiinteistöveropohjan laajentaminen Suomen talousvyöhykkeelle on lausunnossa kuvattujen seikkojen perusteella perusteltua, jotta aluevesien ja talousvyöhykkeen hankkeita kohdellaan verotuksellisesti samalla tavalla. Lausunnossa kiinnitetään kuitenkin huomiota talousvyöhykkeen merituulivoimahankkeiden aluevesiä tyypillisesti suurempiin kustannuksiin.

Sähkötekni­sen Kaupan Liitto ry katsoo, että tarkennus on tarpeen Suomen talousvyöhykkeelle sijoittuvien tuulivoiman verokohtelun määrittämiseksi.

Tahkoluoto Offshore Oy katsoo, että kiinteistöveron tulisi olla tasapuolinen hankkeen sijainnista riippumatta, eikä kohtuullisena voida pitää vain kilometrien etäisyydellä toisistaan olevien tuotantolaitosten asettamista merkittävästi eriarvoiseen asemaan. Talousvyöhykkeen hankkeet ovat pääsääntöisesti syvemmillä alueilla kuin aluevesien hankkeet, ja näin ollen perustusten osuus kustannuksista kasvaa. Kiinteistövero rankaisee syvempiin vesiin sijoitettavia tuulivoimaloita vielä kovemmin.

Tutkija Janne Myllymäki katsoo, että kiinteistöveron maantieteellistä soveltamisalaa täsmentävät säännökset ovat perusteltuja. Kiinteistöverotuksen kohdalla ehdotetut säännökset merkitsisivät verotuksen soveltamisalan laajentamista.

Työ- ja elinkeinoministeriö pitää kannatettavana kiinteistöverotusta koskevan sääntelyn selkeyttämistä talousvyöhykkeellä. Esityksellä ei kuitenkaan voida varmistua merituulivoiman verorasituksen yhdenmukaistamisesta merituulivoimaloiden kanssa.

Uudenkaarlepyyn kaupunki pitää kannatettavana ehdotusta kiinteistöveropohjan ulottamiseksi Suomen talousvyöhykkeelle ja yhtyy arvioon kunnista veronsaajina.

Valtion taloudellinen tutkimuskeskus katsoo, että verotuksen ulottaminen Suomen talousvyöhykkeellä sijaitseviin merituulivoimaloihin on perusteltua julkisen talouden vahvistamisen näkökulmasta. Mahdollisimman laaja veropohja myös mahdollistaa alemmat veroasteet, jolloin verotuksen haitalliset käyttäytymisvaikutukset jäävät pienemmiksi. Veropohjan ulottaminen talousvyöhykkeelle poistaa myös kannusteen välttää veroja sijoittamalla merituulivoimaloita aluevesien ulkopuolelle.

Ympäristöministeriö pitää esityksen tavoitetta hyvänä myös siksi, että talousvyöhykkeelle liittyy myös kuluja esimerkiksi talousvyöhykkeen käyttöön liittyvän tietopohjan selvittämiseen, alueen käytön suunnitteluun ja kestävään käyttöön sekä meriympäristön suojeluun. Ympäristöministeriön sekä monen muun ministeriön hallinnonalaan liittyvät velvoitteet talousvyöhykkeellä edellyttävät meritiedon keruuta ja meritietovarannon kartuttamista, jotta talousvyöhykkeen käytön suunnittelu, kestävä käyttö, valvonta ja suojelu mahdollistuvat. Nämä velvoitteet ja tarpeet on hyvä huomioida hallituksen esityksessä, sillä ne muodostavat osan talousvyöhykkeen kiinteistöveron perusteluista.

2.2. Kiinteistöveroprosentit Suomen talousvyöhykkeellä

Espoon kaupunki katsoo, että painotetun keskimääräisen veroprosentin käyttö on perusteltua ja realistinen toteutustapa.

Pietarsaaren kaupunki pitää kannatettavana ehdotusta, että kiinteistövero määräytyy keskimääräisen voimalaitosprosentin mukaan verotusarvoilla painotettuna.

Keskuskauppakamari katsoo, että keskimääräistä kiinteistöverorasitusta vastaava taso on perusteltu tavoite talousvyöhykkeen kiinteistöveron tasolle.

Korsnäsön kunta katsoo, että veroprosenttien tulisi olla kuntien vuosittain päättämiä veroprosentteja ilman painotusta. Painotus tarkoittaa sitä, että kunkin kunnan verotulot riippuvat naapurikuntien päättämistä veroprosenteista, mikä voi muodostaa mahdollisen edun suhteessa kunnan alueella aluevesillä rakennettaviin merituulivoimaloiden kiinteistöverotukseen nähden. Toissijaisesti veroprosentin

tulisi olla korkein mahdollinen eikä keskimääräinen, jotta verorasitus ei muodostuisi matalammaksi kuin lähempänä mannerta toteuttavien hankkeiden verorasitus.

Närpiön kaupunki katsoo, että ehdotus on todennäköisesti järkevin laskentatapa, kun hankkeet koskettavat useita kuntia, vaikka painottaminen merkitseekin sitä, että kullekin kunnalle tuleva verotulo riippuu myös naapurikunnan päättämistä veroprosenteista.

Kristiinankaupungin kaupunki katsoo, että painottaminen merkitsee sitä, että kunkin kunnan verotulo riippuu naapurikunnan päättämistä veroprosenteista, koska verotulojen jakaminen perustuu painotettuihin keskimääräisiin veroprosentteihin.

Maalahden kunta ei katso veroprosenttien määräytymistapaa perustelluksi. Lähtökohtana tulisi olla veroprosentit niissä kunnissa, joissa on tuulivoimapuistoja ennestään, joissa valtaosassa sovellettaneen korkeinta sallittua voimalaitosprosenttia. Muiden rakennelmien osalta voisi olla perusteltua tarkastella veroprosentteja niissä kunnissa, joissa on tuulivoimapuistoja ennestään. Tämä heijastaisi maatuulivoiman olosuhteita.

Pohjanmaan liitto katsoo, että kiinteistövero on perusteltua toteuttaa keskimääräisen voimalaitosprosentin mukaan verotusarvoilla painotettuna.

Senior Fellow Timo Viherkenttä katsoo, että luonnoksen mukainen ratkaisu on varsin looginen ja suhteellisen hyvin sopusoinnussa neutraalisuustavoitteen kanssa. Periaatteessa olisi tosin myös ajateltavissa, että näiden hankkeiden ehkä vääjäämättä korkeammat investointikustannukset ja rajallisemmat ympäristöhaitat otettaisiin huomioon veroprosentissa. Tällaiseen ei kuitenkaan ehkä ole löydettävissä selkeästi perusteltavissa olevaa konkreettista ratkaisua.

Suomen Kuntaliitto ry katsoo, että talousvyöhykkeelle suunnattujen investointien neutraali verokohtelu mantereella ja aluevesillä tehtävien kanssa toteutuu parhaalla mahdollisella tavalla soveltamalla painotettuja keskimääräisiä veroprosentteja.

Suomen luonnonsuojeluliitto ry katsoo olevan parasta, että merituulivoimaloiden ja maatuulivoimaloiden verotus olisi tasapuolista.

Suomen uusiutuvat ry katsoo, että lakiluonnoksessa esitetty veroprosentin määräytymistapa on perusteltu.

Skyborn Renewables Offshore Finland Oy katsoo, että vaikka keskiarvo on kohtuullinen, merituulivoiman investointikustannukset ovat moninkertaiset maatuulivoimaan verrattuna. Siksi veroprosentin tulisi olla riittävän matala, jotta elinkaaren aikainen verorasitus ei muodostu suhteettomaksi. On tärkeää, että laskentamalli on läpinäkyvä ja johdonmukainen, jotta hankekehittäjät voivat arvioida verorasituksen tarkasti jo suunnitteluvaiheessa.

Tutkija Janne Myllymäki katsoo, että lainsäädäntösystematiikan kannalta olisi selkeämpää, että rakennukseen ja rakennelmaan yleisesti sovellettavasta veroprosentista säädettäisiin pykälän 1 momentissa ja voimalaitoksia koskevasta veroprosentista 2 momentissa. Lisäksi esitetään, että merituulivoiman kiinteistöverotuksen keventäminen tulisi toteuttaa alemman veroprosentin avulla, jos tästä ei muodostu kiellettyä valtiontukea, sillä tämä olisi ehdotettua sääntelyä selkeämpi ja yksinkertaisempi vaihtoehto ja linjakkaampi suhteessa lainsäädännön nykytilaan.

Valtion taloudellinen tutkimuskeskus katsoo, että painotettujen veroprosenttien soveltaminen talousvyöhykkeellä sijaitseviin merituulivoimaloihin on perusteltua, jotta veroprosentit vastaisivat keskimääräistä tasoa.

Verohallinto katsoo, että säädettävissä säännöksissä voisi olla perusteltua käyttää kiinteistöverolainsäädännön systematiikan kannalta yhtenäistä terminologiaa. Voimassa olevan kiinteistöverolain 14 §:n mukainen veroprosentti on nimeltään eräiden laitosten veroprosentti, kun taas esitysluonnoksen 14 a §:ssä käytetään termiä voimalaitosten veroprosentti. Lisäksi perusteluita olisi hyvä tarkentaa, että siinä kerrottaisiin kunnista, joissa ei ole verovuodelle vahvistettu voimalaitosprosenttia tai joissa ei viimeksi toimitetussa kiinteistöverotuksessa ollut lainkaan voimalaitosrakennusten tai -rakennelmien puuttumisen takia eräiden laitosten veroprosentin piiriin kuuluvia verotusarvoja.

Uudenkaarlepyyn kaupunki pitää kannatettavana, että kiinteistöveroprosentit määräytyvät keskimääräisen voimalaitosprosentin mukaan verotusarvoilla painotettuna.

2.3. Kiinteistöveron saajat Suomen talousvyöhykkeellä

Elinkeinoelämän keskusliitto ry katsoo, että hankkeiden hyväksyttävyyden kannalta on ymmärrettävää, että rannikon kunnat saavat kiinteistöverotuloa talousvyöhykkeen merituulivoimahankkeista. Sääntely on kuitenkin monimutkaista ja voi johtaa tulkintaongelmiin. Kuntakohtaisista jako-osuuksista tulisi säätää verontilityslaissa, kuten myös yhteisöveron jako-osuuksien osalta säädetään.

Energiateollisuus ry katsoo, että talousvyöhykkeen tapauksessa sijaintikuntaa ei ole, jolloin kiinteistöverotulojen jakaminen valtion ja kuntien kesken on perusteltua. Verotulojen kohdentuminen valtiolle on ymmärrettävää, kun talousvyöhykkeen hyödyntäminen kuuluu valtiolle ja sinne sijoittuvan merituulivoimalan luvituksesta vastaa valtio. Hankkeiden hyväksyttävyyden kannalta on myös ymmärrettävää, että rannikon kunnat saavat kiinteistöverotuloa talousvyöhykkeen merituulivoimahankkeista.

Espoon kaupunki pitää kiinteistöverotulon jakoa valtion ja rannikkokuntien välillä oikeana lähtökohtana, mutta yleisen hyväksyttävyyden ja kunnille aiheutuvien haittojen ja kustannusten vuoksi kuntien osuutta kiinteistöverotuotosta tulee kas-

vattaa esitetystä 20 prosentista. Alueellinen haitta voi vaikuttaa kunnan tuloverokertymään, elinkeinoon ja elinvoimaan tai edellyttää kunnalta infrainvestointeja rannikolle liittyen mm. satamiin tai voimalaitosten huoltoyhteyksiin. Valtiolle esitettyä voidaan pitää korkeana suhteessa kunnille aiheutuviin alueellisiin haittoihin ja kustannuksiin. Asukasluvun rajaaminen 25 000 asukkaaseen on liian voimakas rajaustasauksen ollessa perusteltu. Rajausta tulee tarkastella uudelleen, koska raja heikentää asukasluvultaan suurten kuntien asemaa liikaa.

Fingrid Oyj suhtautuu varauksellisesti kantaverkon liittymispisteeseen kunnan jakoosuuteen, millä luodaan yhdelle teknologialle yhdellä hallinnollisella sijainnilla muusta sähköntuotannosta poikkeava käytäntö. Fingrid Oyj:n näkemyksen mukaan kantaverkon sähköasemat ovat kunnille paikallisia vetovoimatekijöitä mahdollistaen paitsi uuden sähköntuotannon liittämisen myös esimerkiksi teollisten investointien toteutumisen kunnassa. Erityisesti merituulivoimaa liittävät merkittävät kantaverkon solmukohdat ovat paikallisia vetovoimatekijöitä. Fingrid Oyj näkee asian riskinä, joka osaltaan voisi ohjata sähköaseman sijainteja pois verkon kannalta optimaalisista sijainneista.

Keskuskauppakamari ry pitää verotulon jakamista valtion ja rannikkokuntien välillä perusteltuna. Merituulivoimahankkeiden ja niihin liittyvän infrastruktuurin hyväksyttävyyden kannalta on tärkeää, että osa tulosta osoitetaan merituulivoimapuiston vaikutuspiirissä oleville kunnille.

Korsnäsön kunta pitää kannatettavana ehdotusta, mutta paikallisen hyödyn vahvistamiseksi kuntien jako-osuuden tulisi olla 30 prosenttia jakomallin samalla säilyessä, mikä kannustaisi kuntia merituulivoimahankkeiden tukemiseen ja mahdollistaisi investoinnit paikalliseen infrastruktuuriin, ympäristötoimiin ja yhdyskuntapalveluihin. Kantaverkon liittymispiste käsitteenä jää epäselväksi. Lausunnossa ehdotetaan selvennettäväksi, että sillä tarkoitetaan niin liittymisjohdon maihinnousupaikkaa kuin paikkaa, jossa sähkö kytketään kansalliseen kantaverkkoon sähköaseman tai muun teknisen laitoksen kautta.

Kristiinankaupungin kaupunki pitää ehdotusta kannatettavana, mutta paikallisen hyödyn vahvistamiseksi kuntien jako-osuuden tulisi olla 40 prosenttia jakomallin samalla säilyessä, mikä kannustaisi kuntia merituulivoimahankkeiden tukemiseen ja mahdollistaisi investoinnit paikalliseen infrastruktuuriin, ympäristötoimiin ja yhdyskuntapalveluihin. Lausunnossa ehdotetaan, että niin liittymisjohdon maihinnousupaikka kuin paikka, jossa sähkö kytketään kantaverkkoon, olisivat jako-osuuteen oikeutettuja kuntia suhteessa siihen, mikä niiden rooli on sähkönsiirrossa.

Luodon kunta ei katso ehdotettua talousvyöhykkeen kiinteistöveron jakosuhdetta valtion ja kuntien välillä perustelluksi. Jakosuhteen tulisi vastata yhteisöveron jakosuhdetta valtion ja kuntien välillä.

Maalahden kunta ei katso ehdotettua talousvyöhykkeen kiinteistöveron jakosuhdetta täysin perustelluksi. Jakosuhteen tulisi vastata yhteisöveron jakosuhdetta valtion ja kuntien välillä. Ehdotus kantaverkon liittymispisteen sijaintikunnasta kiinteistöveron saajana on hyvä, mutta tulisi myös ottaa huomioon sähkönsiirron aiheuttama haitta. Voi syntyä tilanteita, joissa sähkönsiirtolinjojen sijaintikunta ei ole jako-osuuteen oikeutettu kunta, ja tällaisen kunnan tulisi myös olla jako-osuuteen oikeutettu kunta.

Metsähallitus pitää hyvänä, että myös rannikkokunnat saavat osan talousvyöhykkeelle rakennettavan merituulivoiman kiinteistöverotuloista. Kunnille suunnattu kiinteistöverotulo lisää alueellista hyväksyttävyyttä ja siten mahdollistaa merituulivoimahankkeiden rakentamisen.

Mustasaaren kunta katsoo, että talousvyöhykkeen kiinteistöveron jakosuhteen tulisi vastata yhteisöveron jakosuhdetta valtion ja kuntien välillä esittäen perusteluna sen, että kiinteistövero tulee yritystoiminnasta.

Närpiön kaupunki pitää erittäin toivottavana rannikkokuntien kuulumista veronsaajiin Suomen talousvyöhykkeen kiinteistöveron osalta. Kuntien jako-osuuden tulisi olla ehdotettua korkeampi, esimerkiksi 30 prosenttia, kuntien kannustamiseksi talousvyöhykkeen merituulivoiman kannustamiseksi ja hankkeiden kannalta tarpeellisten investointien mahdollistamiseksi. Kantaverkon liittymispiste perusteena ei ole riittävän selkeä eikä välttämättä huomioi paikallisyhteisölle aiheuttuvia vaikutuksia. Sen tulisi kattaa niin liittymisjohdon maihinnousupaikan kuin kantaverkkoon kytkemisaikan.

OX2 Finland Oy katsoo, että kiinteistötulojen jakaminen rannikkokuntien ja valtion kesken on perusteltua. Talousvyöhykkeen hankkeet sijaitsevat usean kymmenen kilometrin etäisyydellä rannikosta, joten on perusteltua, että talousvyöhykkeen merituulivoiman kohdalla myös valtio saa osuuden kiinteistöverotuloista. Merituulivoimahankkeet ovat tyypillisesti kokoluokaltaan suuria, joten kiinteistöverotulotkin muodostuvat merkittäviksi.

Pietarsaaren kaupunki ei katso ehdotettua talousvyöhykkeen kiinteistöveron jakosuhdetta valtion ja kuntien välillä perustelluksi. Jakosuhteen tulisi vastata yhteisöveron jakosuhdetta valtion ja kuntien välillä.

Pohjanmaan liitto katsoo, että ehdotus ei ole täysin perusteltu. Jaon tulisi kohdun nimestä vastata yhteisöveron jakautumista valtion ja kuntasektorin välillä.

Pohjois-Pohjanmaan liitto katsoo, että kuntien jako-osuuden tulee olla esitettyä suurempi paikallisen hyväksyttävyyden ja muiden toimintojen yhteensovittamisen ja kehittämisen varmistamiseksi. Suomen talousvyöhykkeelle suunnitelluilla laajamittaisilla merituulivoimahankkeilla on varsin todennäköisesti rannikolla ja maalle saakka kohdistuvia vaikutuksia, jotka voivat aiheuttaa alueellista haittaa tai yhteensovittamisen esteitä muille toiminnoille, ympäristölle ja luonnolle.

Porin kaupunki katsoo, että kuntien jako-osuutta 20 prosenttia voidaan pitää siinä mielessä kannatettavana, että kunnilla on keskeinen rooli voimalaitoshankkeiden toteutumisen kannalta, mutta esitetty jakomekanismi on erittäin huono. Jatkovalmistelussa tulee ottaa selkeämmin huomioon kuntakohtaisesti kunnan erityinen merkitys talousvyöhykkeelle toteutettavien hankkeiden toteutumisessa, mikä pitää heijastua kuntakohtaisiin jako-osuuksiin selkeästi. Porin osuus esimerkiksi siirtoverkkojen maankäytön suunnittelun ja kriittisen satamainfrastruktuurin rakentamisen osalta ovat eri luokka kuin muilla kunnilla, jotka ovat esityksen mukaan saamassa jako-osuuksia. Asiassa tulisi ottaa huomioon myös se, mitkä kunnat todellisuudessa kantavat isoimman kuorman ja vastuun hankkeiden mahdollistamisessa sen sijaan, että keskitytään vesi- ja maa-alueiden rajanaapureina toimivien kuntien ansaintalogiikkaan. Asukasperusteinen jako-osuus rajoitettuna 25 000 asukkaan enimmäismäärään johtaa erittäin epäoikeudenmukaiseen lopputulokseen.

Satakuntaliitto katsoo, että kuntien jako-osuuden tulisi olla suurempi, koska investoinnista aiheutuvat muutokset esimerkiksi luontoon, ympäristöön, asutukseen ja maisemaan koetaan rannikkoalueella. Lisäksi huoltotoimenpiteiden vaateet palveluille, satamille ja sähkönsiirrolle kohdistuvat kuntiin ja mahdolliset haitat alueen asukkaisiin. Hankkeen hyväksyttävyyys paranee, jos hyödyt haittojen lisäksi kohdistuvat alueelle.

Senior Fellow Timo Viherkenttä katsoo, että valtio kiinteistöveron saajana on loogista talousvyöhykkeen tapauksessa, mutta kaavailtu osuus 80 prosenttia on kuitenkin korkea. Valtiolle kaavailtu 80 prosenttia on kuitenkin korkea osuus. Kuntien osuus verotuotosta voisi olla vaikkapa 30–40 prosenttia, mikä vahvistaisi osaltaan hankkeiden alueellista hyväksyttävyyttä. Tätä korkeampaa kuntaosuutta en pitäisi perusteltuna muun muassa sen vuoksi, että osalle kunnista voi kaavailuin jakoperustein kertyä verotuloja käytännössä ”ilmaiseksi”.

Sen määrittämiseen, mille kunnille verotuloja kertyisi, ei liene kaikkiin käytännön tilanteisiin sopivaa ratkaisua, mutta säännösten tulee kuitenkin olla kaavamaiset. Luonnoksen ratkaisu näyttää tyydyttävältä. Kuntien keskinäisen jaon osalta asukaslukua pidetään hyväksyttävänä lähtökohtana, mutta perussääntö 25 000 asukkaan täysi leikkuri on kuitenkin liian jyrkkä, koska asukaskohtaiset verotuotot alenisivat suuremmissa kaupungeissa lähelle nollaa. Perustellumpaa olisi esimerkiksi ottaa 25 000 asukasta ylittävä määrä huomioon vain puoliksi.

Skyborn Renewables Offshore Oy katsoo, että kuntien jako-osuus 20 prosenttia on oikeasuuntainen, mutta sitä tulisi kasvattaa esimerkiksi 40 prosenttiin, jotta paikallinen hyväksyttävyyys ja sitoutuminen merituulivoimahankkeisiin vahvistuvat. Kuntien alueelle sijoittuvat muun muassa hankkeiden liittymispisteet, huoltoinfrastruktuuri ja satamatoiminnot, ja niihin kohdistuu myös sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia. Kuntakohtaisten jako-osuuksien perusteet ovat perusteltuja, mutta on

kuitenkin tärkeää, että ne ovat läpinäkyviä, oikeudenmukaisia ja kannustavat aktiiviseen osallistumiseen. Lisäksi tärkeänä pidetään, että valtio käyttää verotuotot alueellisesti vaikuttaviin tarkoituksiin, kuten merialueiden infrastruktuuriin, ympäristönsuojeluun ja paikallisten sidosryhmien tukemiseen.

Suomen Kuntaliitto ry katsoo, että talousvyöhykkeellä veron tuotto ei kohdistu kunnan alueeseen ja veronsaajakysymys voidaankin perustella eri tavoin. Järjestelmän selkeyden vuoksi kunnat tulisi talousvyöhykkeelläkin säilyttää ainoana veronsaajana. Talousvyöhykkeen verotuotto tulisi jakaa kunnille kuntalaisten pääluvun mukaan siten, että esitysluonnoksen mukaisesti ehdotetun kiinteistöverolain 31 a §:n mukaisien kuntien osalta sovellettaisiin kerrointa 1,5.

Suomen luonnonsuojeluliitto ry katsoo ehdotuksen olevan kannatettava ja että verot tulee suunnata pääosin valtiolle talousvyöhykkeen ollessa valtion aluetta.

Suomen uusiutuvat ry pitää perusteltuna, että kiinteistöverotulo jaetaan valtion ja rannikkokuntien välillä. Talousvyöhykkeelle sijoittuvan merituulivoimalan luvituksesta vastaa valtio. Voimaloiden rakentaminen ja huolto toteutetaan rannikkokunnan kautta, jolloin on perusteltua, että osa kiinteistöverotulostakin ohjautuu rannikkokunnalle. Lausunnossa ehdotetaan kuntien osuutta kasvatettavaksi esimerkiksi 40 prosenttiin, jotta paikallinen hyväksyttävyyys ja sitoutuminen merituulivoimahankkeisiin vahvistuvat.

Sähkötekniisen Kaupan Liitto ry katsoo, että ehdotus kiinteistöveron jakosuhteesta valtion ja kuntien välillä on perusteltu valtiontalouden näkökulmasta. Vaikka lausunnossa ei ole ollut mahdollista arvioida ehdotuksen vaikutusta merituulivoimarakentamiseen ja tuleviin investointeihin, on selvää, että rannikkokuntiin rajautuvalle talousvyöhykkeelle sijoittuvat merituulivoimalaitokset tulevat edellyttämään kunnilta toimenpiteitä sähköverkko- ja huoltoinfran mahdollistamiseksi. Oikeudenmukainen jakosuhte huomioi tällaiset kunnille aiheutuvat kustannukset ja siten vahvistaa merituulivoiman yleistä hyväksyttävyyttä. Eri ratkaisulla on tärkeää motivoida kuntia edistämään koko Suomelle tärkeitä puhtaan sähköenergian hankkeita.

Tahkoluoto Offshore Oy katsoo, että kuntien jako-osuuden tulisi olla suurempi, koska puistoa huolletaan ja operoidaan maista käsin ja vaatimukset palveluille, satamille ja sähkönsiirrolle kohdistuvat kuntien ja yksityisiin tahoihin. On myös huomioitava, että hankkeiden haittavaikutukset kohdistuvat myös läheisiin kuntiin, minkä vuoksi suurempi kiinteistöverokertymä kunnalle osaltaan lisää hankkeiden yleistä hyväksyttävyyttä.

Tutkija Janne Myllymäki katsoo, että ehdotettu sääntely on monimutkaista ja vaikeaselkoista, joskin perusteet ymmärrettävät. Yksittäisille kunnille tulevat jako-osuudet vaikuttavat myös jäävän hyvin pieniksi, eikä jako-osuuksilla olisi siten kuntien talouden kannalta merkitystä. Verojärjestelmän selkeys ja läpinäkyvyys sekä hallinnollinen tehokkuus puoltaisivat sitä, että Suomen talousvyöhykkeen

kiinteistövero menisi kokonaisuudessaan valtiolle. Jos kuntakohtaisista jako-osuuksista päädytään kuitenkin säätämään, sääntelyn tulisi olla verontilityslaisissa.

Työ- ja elinkeinoministeriö katsoo, että esityksessä tulisi perustella, miksi kunta, jossa merituulivoimahankkeen kantaverkon liittymispiste sijaitsee, on oikeutettu jako-osuteen, mutta kunta, jonka kautta kulkee liittymisjohto liittymispisteeseen, ei ole oikeutettu jako-osuteen. Sähkön siirtoyhteydestä aiheutuvat vaikutukset voivat tällaisessa kunnassa olla jopa suurempia kuin kunnassa, jossa kantaverkon liittymispiste sijaitsee.

Ulkoministeriö toteaa, että esitysluonnoksen oletus talousvyöhykkeen jakautumisesta kolmeksi osaksi ei pidä paikkansa, sillä Suomen talousvyöhyke jatkuu, joskin kapeana muutaman sadan metrin levyisenä, koko Merenkurkun pituudelta.

Uudenkaarlepyyn kaupunki pitää ehdotusta kannatettavana, mutta paikallisen hyödyn vahvistamiseksi kuntien jako-osuuden tulisi olla 30 prosenttia jakomallin samalla säilyessä, mikä kannustaisi kuntia merituulivoimahankkeiden tukemiseen ja mahdollistaisi investoinnit paikalliseen infrastruktuuriin, ympäristötoimiin ja yhdyskuntapalveluihin. Kantaverkon liittymispiste käsitteenä jää epäselväksi sen suhteen, tarkoitetaanko sillä liittymisjohdon maihinnousupaikkaa vai paikkaa, jossa sähkö tosiasiallisesti kytketään kantaverkkoon.

Valtion taloudellinen tutkimuskeskus katsoo, että jakosuhteella valtion ja kuntien välillä ei ole oletettavasti merkitystä merituulivoimahankkeiden toteutumisen kannalta, sillä talousvyöhykkeen merituulivoimainvestoinnit eivät riipu kuntien kaavoituspäätöksistä. Oikeudenmukaisuusnäkökulmasta mahdollisten alueellisten haittojen kompensoimista voidaan pitää perusteena jakaa osa hyödyistä alueen kunnille. Jako-suhteelle ei ole mahdollista löytää tutkimukseen perustuvaa selkeää perustetta vaan se on arvovalinta. Valtion verotulot voidaan käyttää valtion järjestämiin palveluihin, veronalennuksiin tai talouden tasapainottamiseen.

Kuntien jako-osuudessa asukasluvun painon rajoittaminen 25 000 asukkaaseen heikentää suurten kuntien asemaa pienten eduksi. Ei ole selvää perustetta, miksi pienten kuntien asukkaiden tulisi hyötyä lähialueen merituulivoimaloista enemmän kuin suurten kuntien asukkaiden. Asukaslukuun liittyvä epäjatkuvuus merituulivoimaloiden hyödyissä heikentää myös pienten kuntien kannusteita kuntaliitoksiin.

Verohallinto toteaa näkemyksensä, että esitysluonnoksen perusteluissa voisi olla hyvä yhtenäisyyden takia käyttää säännöksessä ja perusteluissa ilmaisua vastaavat rakennuskustannukset rakennusten jälleenhankinta-arvon perusteista vuosittain annettavaa valtiovarainministeriön asetusta mukaillen. Ilmaisuu vastaisi sitä, että rakennelmien todellisia alkuperäisiä rakennuskustannuksia ei aina saada selvitettyä, jolloin kiinteistöverotuksessa on käytettävä vastaavia rakennuskustannuksia. Verohallinto viittaa vaikutusarvioihin ja toteaa, että ylläpitokustannusten on arvioitu olevan Verohallinnon aiemmin ilmoittaman arvion perusteella

noin 10 000 euroa. On mahdollista, että lopulliset ylläpitokustannukset voivat nousta esimerkiksi tasolle 30 000–40 000 euroa vuodessa.

Ympäristöministeriö katsoo, että malli synnyttää monimutkaisen jako-oikeuden kudelman, jossa jaettavat rahasummat pysyvät kuitenkin vähäisinä. Mikäli esityksen talousvyöhykkeen kolme osa-aluetta, Perämeri, Selkämeri ja Suomenlahti, toteutuvat, katsoo ympäristöministeriö, että voisi olla hyvä tarkastella sellaista jako-oikeuden tapaa, jossa kullakin merellisellä osa-alueella olevat kunnat saavat osansa kyseisen alueen merituulivoiman kiinteistöverosta. Merellä ei ole rajoja, ja siten mahdolliset merituulivoimasta koituvat ympäristöhaitat ja edelleen vaikutukset elinkeinoihin, hyvinvointiin ja terveyteen voivat kohdistua kaikkiin alueen rantauntiin, ei ainoastaan lähimpänä voimaloita sijaisevien kuntien alueelle.

2.4. Merituulivoimaloiden jälleenhankinta-arvot

Ahvenanmaan maakuntahallitus oudoksuu ehdotuksen valmistelua ilman edeltävää dialogia maakunnan kanssa lainsäädäntövaltaan kuuluvaan maakunnan kiinteistöverotukseen vaikuttavasta asiasta. Maakuntahallitus toteaa arvioivansa tällä hetkellä merituulivoimaloiden jälleenhankinta-arvojen tasoa Ahvenanmaan maakunnan alueella.

Elinkeinoelämän keskusliitto ry katsoo, että tavoite keventää merituulivoiman verotusta on erittäin kannatettavaa, mutta valittu sääntelytapa muodostuu monimutkaiseksi. Tavoite verotuksen keventämisestä voitaisiin toteuttaa myös esimerkiksi erillisen veroprosentin kautta. Toisaalta ennakoitavuuden ja investointiympäristön selkeyden kannalta merituulivoiman verotuksen pelisäännöt on tärkeintä saattaa voimaan mahdollisimman nopealla aikataululla.

Energiateollisuus ry katsoo ehdotuksen saattavan merituulivoimaloiden verotuksen neutraalimmaksi maatuulivoimaloiden kanssa ja parantavan siten merituulivoiman rakentamisen edellytyksiä. Ehdotetulla tasolla tuotantoon suhteutettu kiinteistövero jäisi yhä merkittävästi korkeammaksi kuin maatuulivoimaloilla, jolloin tavoite yhdenmukaistamisesta ei täysin toteudu. Verotuksen tasapuolisuuden vuoksi ehdotuksen tulisi koskea kaikkea merituulivoimaa, eikä pelkästään hankkeita, joiden rakentaminen on aloitettu vuonna 2025 tai sen jälkeen.

Keskuskauppakamari ry pitää ehdotusta selkeänä parannuksena nykytilaan nähden. Merituulivoiman kiinteistöverotuksen tarkistaminen on keskeinen osa vaakan ja ennakoitavan investointiympäristön luomista ja lisää hankkeiden etenemismahdollisuuksia. Esitys ei kuitenkaan täytä tavoitetta verotuksen neutraaliudesta maa- ja merituulivoiman välillä, sillä esitetty 35 prosentin taso perustuu vanhentuneisiin arvioihin merituulivoimahankkeiden kustannuksista. Tasoa kehoitetaan tarkistamaan lausuntopalautteen perusteella.

Metsähallitus katsoo, että kiinteistöveron laskeminen neutraalille tasolle maatuulivoiman kanssa on tärkeää, jotta merituulivoiman rakentaminen Suomessa toteutuu. Esitys ei kuitenkaan johda tähän tavoitteeseen. Merituulivoimalan jälleenhankinta-arvona tulisi pitää 25–30 prosenttia rakennuskustannuksista, sillä teknisen kehityksen sekä tuulivoiman rakennuskustannusten nousun myötä lähtöoletukset eivät vastaa nykyistä markkinatilannetta. Maa- ja merituulivoiman kapasiteettiker toimien realistinen ero on alle 0,1, kun hallituksen esityksessä se on lähemmäs 0,2. Tämä vääristää merkittävästi merituulivoiman kiinteistöveron yksikkökohtaista (euro/MWh) kustannusta maatuulivoimaan verrattuna ja pahimmillaan uhkaa merituulivoiman kannattavuutta ja vihreän siirtymän toteutumista korkeamman kiinteistöveron myötä.

Korsnäsön kunta pitää kannatettavana ehdotusta merituulivoimalan jälleenhankinta-arvosta 35 prosenttia rakennuskustannuksista, mikä tekee merituulivoiman verotuksesta tasapuolisemman maatuulivoimaan nähden ja minkä pitäisi vaikuttaa tulevaisuuden hankkeiden kannattavuuteen positiivisesti ja välttämättömien ilmastotoimien toteuttamiseen. Merituulivoimalan jälleenhankinta-arvon kevennys 35 prosenttiin on huomattava mutta hyväksyttävä sillä edellytyksellä, että voimalaitosten kiinteistövero ei miltään osin kuulu valtionosuusjärjestelmän verotulojen tasauksen piiriin.

Kristiinankaupungin kaupunki katsoo, että jälleenhankinta-arvojen tarkistamisen vaikutuksia tulevaisuudessa on vaikea arvioida. Tämä voi aiheuttaa huolta hankkeen investoijalle.

Närpiön kaupunki pitää todennäköisesti suotavana jälleenhankinta-arvojen määrittämistä myös talousvyöhykkeellä ja kannatettavana jälleenhankinta-arvojen tarkistamista, jotta merituulivoiman verorasitus lähenee maatuulivoiman verorasituksen kanssa. Lausunnossa peräänkuulutetaan lainsäätäjältä, että taso on kannustava mutta samalla johtaa sellaiseen kiinteistöveroon, joka vahvistaa merituulivoiman hyväksyttävyyttä asukkaiden keskuudessa. Tämä on erityisen ratkaisevaa aluevesien hankkeissa, mutta todennäköisesti se tulee vaikuttamaan myös siihen, missä laajuudessa hankkeita talousvyöhykkeellä toteutuu.

OX2 Finland Oy katsoo, että esityksellä ei päästä tavoitteeseen saattaa merituulivoiman verotus neutraaliksi maatuulivoiman kanssa, mikä todetaan myös esityksen laskelmissa. Lausunnossa ehdotetaan, että esitettyä jälleenhankinta-arvoa tarkastellaan uudelleen niin, että lain tavoite saattaa merituulivoiman kiinteistövero neutraalille tasolle maatuulivoiman kanssa toteutuu sekä aluevesillä että talousvyöhykkeellä. Investointikustannukset ovat suuremmat talousvyöhykkeellä kuin aluevesillä etäisyyden ja veden syvyyden vuoksi. Kustannukset ovat talousvyöhykkeellä arviolta noin 20 prosenttia suuremmat kuin aluevesillä.

Pohjois-Pohjanmaan liitto pitää kannatettavana merituulivoiman kiinteistöveron alentamista aluevesillä.

Porin kaupunki katsoo, että esitys selventää merkittävästi merituulivoimaloiden verokohtelua. Koska esitys myös keventää merituulivoimaloiden verotusta merkittävästi, se tulee todennäköisesti edistämään uusien merituulihankkeiden etenemistä. Ainoastaan Porissa on tällä hetkellä merituulivoimaloita, ja esityksestä aiheutuu verotulojen menetyksenä noin 0,3 miljoonaa euroa. Lisäksi Porin edustalle suunnitteilla olevan Tahkoluodon merituulipuiston merkittävän laajennuksen arvioidut kiinteistöverotulot olisivat suuruusluokkaa noin 5 miljoonaa euroa ilman esitettyä verotuksen kevennystä.

Senior Fellow Timo Viherkenttä katsoo, että muutos parantaisi merkittävästi merituulivoimaloiden kannattavuutta ja sen voitaneen odottaa olevan omiaan lisäämään investojien kiinnostusta näitä hankkeita kohtaan. Ehdotus poikkeaa kiinteistöveron periaatteesta, että kalliimmista rakennelmista menee enemmän veroa, yhdentyyppisen toiminnan osalta, mutta sille on tässä tapauksessa taloudellisesti riittävän vahvoja syitä, joita luonnoksessa tuodaan esiin. Luonnoksessa mainittu taso 35 prosentti vaikuttaa järkeenkäyvältä ja sen arvioiminen uudelleen myöhemmin on ymmärrettävää. Hankkeiden luonteen vuoksi samalla on kuitenkin syytä pyrkiä mahdollisimman suureen ennakoitavuuteen.

Skyborn Renewables Offshore Finland Oy pitää kannatettavana ehdotettua mallia ja katsoo ehdotuksen olevan selkeä parannus, mutta veropohjan arvostamista esitetään alennettavaksi pysyvästi ilman määräaikaaisuutta 25 prosenttiin rakennuskustannuksista, mikä toisi verokohtelun lähemmäksi maatuulivoiman tasoa.

Esitysluonnos ei riittävästi huomioi merituulivoiman investointikustannusten moninkertaisuutta, hankkeiden kokoa ja pituutta, teknologisia ja sääolosuhteisiin liittyviä riskejä ja lisäkustannuksia rakentamiseen, huoltoon ja kantaverkkoon liittämiseen. Veropohjaa määriteltäessä tulisi myös pohtia, voisiko verotuksessa soveltaa jonkinlaista syvyyskerrointa syvemmillä vesialueilla, jonne rakentaminen on myös huomattavasti kalliimpaa. Verotuksen ei tulisi heikentää tällaisten hankkeiden kilpailukykyä suhteessa matalammilla vesialueilla oleviin hankkeisiin. Kiinteistöverotuksen merituulivoimainvestointeihin kohdistuvien vaikutusten systemaattista seurantaa sekä valmiutta sääntelyn tarkentamiseen ehdotetaan, mikäli verorasitus osoittautuu esteeksi hankkeiden toteutumiselle.

Suomen Kuntaliitto ry katsoo, että hallituksen tavoittelema arvostamistaso maa- ja merituulivoimaloiden välillä on arvatenkin omiaan lisäämään merituulivoimainvestointeja. Verotusarvojen kytkemisen niiden tuotannolliseen arvoon muodostavan poikkeuksen kiinteistöverotuksen arvostamisperiaatteisiin, ja eri teollisuudenalojen vaatimukset neutraalista arvostuksesta voivat johtaa huonosti verojärjestelmään sopiviin aukkoihin veropohjassa. Tämä arvostamisratkaisu veisi tarkastelun tosiasiallisista jälleenhankinta-arvoista voimalatehoihin suhteutettuihin kustannuksiin, ja olisi omiaan avaamaan kyseisen tarkastelun toiveiden tynnyrin erilaisten

energiantuotantomuotojen neutraalista verotuksen tasosta. Suomen energiasiirtymän tavoitteiden näkökulmasta lieenee kuitenkin perusteltua tukea uusiutuvan energiantuotannon investointeja. On perusteltua tarkastella arvostamistason vaihtuoksia vastaisuudessa kuten esityksessä on todettu.

Suomen luonnonsuojeluliitto ry pitää ehdotusta järkevänä ja se edistää merituulivoimaloiden rakentamista.

Suomen uusiutuvat ry katsoo ehdotuksen olevan selkeä parannus nykytilanteeseen, mutta 35 prosentin taso on kuitenkin määritetty vuosikymmenen alkupuolella, jolloin merituulivoimahankkeita suunniteltiin nykyistä lähemmäs rantaa ja matalampaan veteen. Luontoarvot sekä talousvyöhykkeelle rakentaminen tarkoittavat hankkeiden sijoittumista aiempaa kauemmas rannasta ja syvempään veteen, mikä nostaa näiden hankkeiden kustannuksia. Ehdotuksen myötä merituulivoimaloista tuotantoon suhteutettu kiinteistövero jää yhä merkittävästi korkeammaksi kuin maatuulivoimaloilla. Lausunnossa esitetään, että tasoa lasketaan ehdotetusta 30 prosenttiin ja säätää pysyväksi, jotta investointivarmuus säilyy pitkällä aikavälillä.

Lausunnossa kiinnitetään myös huomiota epäselvyyteen säännöksen sanamuodossa, että perustusten olisi oltava kokonaisuudessaan ympärivuotisesti veden alla teoreettisella keskiveden korkeudella, ja esitetään säännöksen sanamuotoa tai perusteluja täsmennettäväksi. Lisäksi jälleenhankinta-arvon korottamista vuosittain rakennuskustannusindeksillä pidetään kohtuuttomana.

Tahkoluoto Offshore Oy toteaa mallin olevan toimiva, mutta ehdotuksen taso 35 prosenttia rakennuskustannuksista perustuu yli neljä vuotta vanhoihin tietoihin, kun kulurakenne on sittemmin muuttunut ja kustannukset nousseet voimakkaasti. Suunnittelun lähtökohtana ollut voimaloiden sijoittaminen 10–15 metrin syvyyteen ei luontoarvojen vuoksi ole enää mahdollista. Lausunnon esimerkkilaskelman valossa jälleenhankinta-arvon tulisi olla 27 prosenttia matalampaan veteen sijoituvassa hankkeessa ja 16 prosenttia syvempään veteen rakennettavassa hankkeessa, jotta kiinteistöveron taso olisi vastaava maatuulivoimaloiden kanssa.

Lausunnossa kiinnitetään myös huomiota epäselvyyteen säännöksen sanamuodossa, että perustusten olisi oltava kokonaisuudessaan ympärivuotisesti veden alla teoreettisella keskiveden korkeudella, ja esitetään säännöksen sanamuotoa tai perusteluja täsmennettäväksi. Lisäksi jälleenhankinta-arvon korottamista vuosittain rakennuskustannusindeksillä pidetään kohtuuttomana.

Tutkija Janne Myllymäki katsoo, että merituulivoimaloiden kiinteistöverotuksen keventämiselle on perusteita, mutta sääntely on monimutkaista. Keventäminen tulisi toteuttaa alemman veroprosentin avulla, jos tästä ei muodostu kiellettyä valtiontukea, sillä tämä olisi ehdotettua sääntelyä selkeämpi ja yksinkertaisempi vaihtoehto ja linjakkaampi suhteessa lainsäädännön nykytilaan. Jos ehdotettua

pykälää kuitenkin muutetaan, pykälään tulisi sisällyttää yleinen säännös jälleenhankinta-arvon määrittämisen perusteista. Rajausta keventämisen soveltamisesta merituulivoiman rakentamisen kannustamiseksi tulevaisuudessa on ymmärrettävä, mutta neutraliteettitavoitteen ja oikeustilan selkeyden kannalta rajausta jätettäisiin pois laista.

Työ- ja elinkeinoministeriö pitää kannatettavana merituulivoiman kiinteistöveron alentamista, mutta esityksellä ei kuitenkaan voida varmistua merituulivoiman verorasituksen yhdenmukaistamisesta merituulivoimaloiden kanssa. Meren syvyyden vaikutuksilla rakentamiskustannuksiin ei tulisi olla olennaista vaikutusta merituulivoimalan verorasitukseen. Esityksessä ei kuvata ajankohtaa, tapaa ja kohdetta jälleenhankinta-arvojen uudelleentarkastelusta sen varmistamiseksi, että etua ei myöhemmin aiheudu maatuulivoimaloihin nähden. Hankekehittäjillä tulee olla huomattavasti ennen investointipäätöksen tekemistä riittävä varmuus merituulivoimalan verorasituksesta koko elinkaaren ajalta, ja ennakoitava veropolitiikka on tärkeää yritysten ja investointiympäristön houkuttelevuuden kannalta.

Työ- ja elinkeinoministeriö ei myöskään katso perustelluksi jättää yhtä toimijaa kiinteistöveron keventämisen ulkopuolelle rajaamalla sen ulkopuolelle jo toimiva merituulivoimapuisto. Lausunnossa kiinnitetään myös huomiota epäselvyyteen säännöksen sanamuodossa, että perustusten olisi oltava kokonaisuudessaan ympärivuotisesti veden alla teoreettisella keskiveden korkeudella.

Valtion taloudellinen tutkimuskeskus katsoo ehdotuksen olevan perusteltu. Merituulivoiman alempaa verotusarvoa puoltavat maatuulivoimaloiden maisemahaitat, joista on selkeää asuntohintoihin perustuvaa tutkimusnäyttöä. Merituulivoimalat sijaitsevat kauempana asutuksesta, joten alueen asukkaille koitua suora haitta jää oletettavasti pienemmäksi. Maatuulivoiman ja merituulivoiman luontohaittojen suuruutta on hankala vertailla yleisellä tasolla ja kaiketi riippuu kunkin hankkeen erityispiirteistä. Niiden minimoiminen on syytä toteuttaa muun sääntelyn ja lainsäädännön keinoin.

2.5. Suomen alueellinen määritelmä tuloverolaissa

Ehdotuksesta lausunnon antaneet tahot pitävät ehdotusta perusteltuna, tarpeellisenä tai kannatettavana. Osa lausunnonantajista ovat ilmoittaneet, ettei ehdotuksesta ole lausuttavaa.

Timo Viherkenttä katsoo, että ehdotus on tarpeellinen ja asiallisesti paikallaan. Kun talousvyöhyke ei kuitenkaan kansainvälisoikeudellisesti ole osa Suomen valtiota, kannustetaan vielä harkitsemaan säännöksen ja sen otsikon tarkkaa muotoilua.

Ulkoministeriö katsoo, että Suomen alueelliseksi määritelmäksi otsikoitu pykäläehdotus ei kokonaisuutena ole paras mahdollinen siitä näkökulmasta, että ranta-valtion suvereniteetti ei ulotu talousvyöhykkeelle, eikä talousvyöhyke kuulukaan

valtion alueeseen. Vaikka sisällöllisesti ehdotetun 1 momentin alkuosaa vastaavia muotoiluja onkin käytetty useissa verosopimuksissa ja esitysluonnoksen mukaan vastaavanlainen muotoilu sisältyy myös Ruotsin tuloverolakiin, on erona kuitenkin, että näitä muotoiluja ei ole otsikoitu valtion alueelliseksi määritelmäksi vaan niissä on viitattu Suomeen/Ruotsiin. Vaihtoehtona voisi olla, että tuloverolakiin ehdotettu pykälä otsikoitaisiin toisin esimerkiksi lain soveltamisalan alueelliseksi rajaukseksi tai lain maantieteelliseksi soveltamisalaksi. Ulkoministeriö ehdottaa lisäksi, että pykälän perusteluissa todettaisiin selvyyden vuoksi nimenomaisesti, että talousvyöhyke ei kuulu Suomen valtion alueeseen.

2.6. Muita huomioita

Ahvenanmaan maakuntahallitus katsoo, merituulivoima Suomen talousvyöhykkeellä Ahvenanmaan pohjoispuolella voi suoraan vaikuttaa merituulivoimaa koskeviin suunnitelmiin Ahvenanmaalla sekä vaikuttaa Ahvenanmaan maakunnan toimivaltaan maakunnan alueella. Lausunnossa katsotaan, että valtiovallan tulee myötävaikuttaa Ahvenanmaan oikeuksien toteuttamiseen itsehallintolaissa siten, että sopimus vallankäyttöoikeuksien käyttämisestä Suomen talousvyöhykkeellä saavutetaan.

Digi- ja väestötietovirasto toteaa, että pysyvän rakennustunnuksen myöntäminen ei ole mahdollista talousvyöhykkeelle rakennettaville merituulivoimaloille, eikä Ryhti-tietojärjestelmääkään voida nykytekniikalla rekisteröidä merituulivoimaloita rakennuksina. Mikäli talousvyöhykkeelle rakennettava merituulivoimala määriteltäisiin rakennelmaksi eikä rakennukseksi, on rakennelmatunnuksen antaminen Ryhti-tietojärjestelmään kuuluva asia. Väestötietojärjestelmästä on mahdollista saada kuntien asukasmääristä laskettaessa kiinteistöveron jako-osuuksia rannikkokunnille Verohallinnossa. Kuntien rakennusvalvontaviranomaisten toimivalta ei ulotu talousvyöhykkeelle. Lausunnossa esitetään näihin liittyviä kehitysehdotuksia, jotka ovat esitysluonnoksessa sinänsä tunnistettu tulevaisuudessa ratkaisuja vaativiksi asioiksi.

Elinkeinoelämän keskusliitto ry, Energiateollisuus ry, Keskuskauppakamari ry, OX2 Finland Oy, Pietarsaaren kaupunki, Pohjois-Pohjanmaan liitto ja Suomen uusiutuvat ry katsovat, että Suomen talousvyöhykkeen kiinteistövero- tuottojen jakamista koskeva käytäntö on perusteltu ainoastaan talousvyöhykkeen merituulivoimahankkeissa, eikä sen pitä vaikuttaa yleiseen periaatteeseen voimallaitosten kiinteistöveron kuulumisesta sijaintikunnalle.

Elinkeinoelämän keskusliitto ry, Korsnäsän kunta, Kristiinankaupungin kaupunki, Maalahden kunta, Pohjanmaan liitto, Pohjois-Pohjanmaan liitto, Suomen luonnonsuojeluliitto ja Uudenkaarlepyyn kaupunki katsovat, että kiinteistövero- tuottoja ei pitä sisällyttää valtionosuuksien tasausjärjestelmän piiriin.

Espoon kaupunki toteaa, että esityksessä kuntien kiinteistöverotuottojen muutoksilla ei arvioida olevan vaikutuksia nykyisen valtionosuusjärjestelmän mukaisen kuntien valtionosuuksien tasaukseen. Valtionosuusuudistuksen toteutuessa uudistuksessa asetettujen selvityshenkilöiden ehdottamalla tavalla myös kiinteistöverojen muutoksella tulee olemaan vaikutusta valtionosuusjärjestelmään.

Kristiinankaupungin kaupungin, Närpiön kaupungin ja Uudenkaarlepyyn kaupungin lausunnoissa kyseenalaistetaan putkien ja kaapeleiden jättämisen kiinteistöverotuksen ulkopuolelle. Komponentit muodostavat olennaisen osan teknisestä infrastruktuurista ja ovat ratkaisevia sähkönsiirrossa mantereelle. Niiden jääminen veropohjan ulkopuolelle uhkaa vääristää verojärjestelmää ja ovat ratkaisevia sähkönsiirrossa mantereelle ja taloudellisesti arvokkaita. Nämä tulisi sisällyttää kiinteistöverotukseen muiden rakennelmien tapaan.

Maanmittauslaitos toteaa, että se toimii tulevaisuudessa ilmeisesti tiedon tuottajana ja ns. hintakarttojen laatijana Verohallintoa varten maa- ja vesikiinteistöjen ollessa kysymyksessä. Yleisen vesialueen ja talousvyöhykkeen kohdalla valtiolla on omistajan ja haltijan rooli eikä yksityinen kiinteistöjen omistus ulotu esim. alue-merelle, poikkeuksena mahdollisesti jotkin saarikohteet.

Mustasaaren kunta peräänkuuluttaa yleensä johdonmukaisempaa verojärjestelmää energiantuotannolle. Ehdotus liittymispisteen sijaintikunnan oikeudesta talousvyöhykkeen kiinteistöveroon on oikeansuuntainen, mutta verojärjestelmän tulisi käsittää myös muun energiantuotannon infrastruktuurin kuten linjaukset, putket ja kaapelit. Lisäksi voimalaitosten verotuksessa on epäselvyyksiä ja vääristymiä esimerkiksi sähkölaitosten ja kaukolämpölaitosten välillä.

Porin kaupunki ja Satakuntaliitto edellyttävät, että jatkovalmistelussa huomioidaan lainsäädännön muutoksesta aiheutuvat suorat taloudelliset vaikutukset Porin kaupungille sekä vaikutusten kompensointi. Porin Tahkoluotoon liittyvän menetyksen välitön vaikutus on noin 0,3 miljoonaa euroa vuodessa.

Senior Fellow Timo Viherkenttä pitää tärkeänä, että kunnat, joille merituulivoimat aiheuttavat kustannuksia tai haittoja, saavat voimaloista hyötyä kiinteistöverotuloina. Luonnoksessa painottuvat verotuksen keventämisestä potentiaalisesti seuraavien investointien tuomat lisäverotulot, kun taas välittömät verotulomene-tykset eivät tule kovin ponnekkaasti esiin.

Skyborn Renewables Offshore Oy katsoo, että kiinteistöverotuksen vaikutuksia merituulivoimainvestointeihin seurataan systemaattisesti ja että sääntelyä ollaan valmiita tarkentamaan, mikäli verorasitus osoittautuu esteeksi hankkeiden toteutumiselle.

Sähköteknisen Kaupan Liitto ry katsoo, että aiheeseen liittyy olennaisesti myös lunastuslain muutos, jota pidetään positiivisena signaalina ja oikeudenmukaisena. Se, että yhteiskunnalle välttämättömän infran vuoksi lunastettavasta kiinteästä omaisuudesta maksettavat korvaukset määräytyvät markkina-arvon mukaan, on

omiaan parantamaan kiinteän omaisuuden suoja ja lisäämään infrainvestointien hyväksyttävyyttä.

Työ- ja elinkeinoministeriö pyytää täsmentämään esitykseen, että jatkossa talousvyöhykkeen merituulivoima-alueita voidaan jakaa hankekehittäjille ainoastaan Energiaviraston järjestämän kilpailutuksen kautta, eikä Suomen talousvyöhykkeestä annettua lakia. Lausunnossa huomautetaan myös, että talousvyöhykelain 3 luku ei koske talousvyöhykkeellä sovellettavaa lainsäädäntöä, ja ehdotetaan esityksen muokkaamista tältä osin. Lausunnossa kiinnitetään huomiota myös nykytilan kuvauksen taustatietoihin Tahkoluodon merituulivoimapuiston osalta ja vaikutusarvioiden eräisiin muotoiluihin kiinteistöverotuksen vaikutuksista halukkuuteen rakentaa merituulivoimaa talousvyöhykkeellä.

Ulkoministeriö ehdottaa nykytilan kuvaukseen eräitä teknisiä ja terminologisia täsmennyksiä YK:n merioikeusyleissopimuksen ja talousvyöhykelain osalta.

Verohallinto ehdottaa, että myöhemmin arvioidaan, miten ilman kiinteistötunusta olevat merituulivoimalat otetaan huomioon kiinteistöverotuksen julkisissa tiedoissa. Asiasta on säädettävä tarvittaessa.